

RODICA MANDACHE

Debutind într-o producție de absolută valoare în care erau admirabil detectate și puse în valoare calitățile tinerilor actori, deschizându-li-se astfel o exemplară intrare în profesie — **Cum vă place** de Shakespeare, promoția 1964 —, Rodica Mandache se anunța, în rolul Celia, ca o clasică ingenuă de comedie. Pe această linie a și evoluat, de altfel, însă lărgind pas cu pas hotarele domeniului căruia-i părea destinată, nuanțind și adâncind pînă la a atinge, cu unele personaje, zonele subiacente ale dramaticului, implicit oricărui destin. Ca studentă, a jucat la Teatrul Național în **Ficiele** de Sidonia Drăgușanu, și a revenit ca actriță profesionistă, în **Fanny** de G. B. Shaw la Teatrul Național din Iași, unde a fost repartizată, a jucat în **Vară și fum** de Tennessee Williams (Nellie), în **Fără mînuși** de J. Galsworthy (Jill), în **Doamna de la Maxim** de Feydeau și în **Kathleen** de Michael Sayers (în ambele, rolurile titulare). Sta-

bilindu-se la Teatrul Giulești, a fost **Zița** (**O noapte furtunoasă** de I. L. Caragiale), **Käthe** (**Woyzeck** de Büchner), **Anais** (**Pălăria florentină** de Labiche), **Marina** (**Noaptea pe asfalt** de Theodor Mănescu), **Ruxandra** (**Zidarul** de Dan Tărchilă). Teatrul din Brăila a invitat-o pentru rolul Mangelica din piesa **Asla-i ciudat!** de Miron Radu Paraschivescu; Teatrul Mic, pentru Diana din **Zadarnice jocuri de dragoste** de Shakespeare; Teatrul de Comedie, pentru Charlotte din **Don Juan** de Molière. Pe scenă, si redescoperim de fiecare dată prospețimea, naturalitatea, nestăpînita poftă de a juca; e insinuantă fără a-și pierde candoarea, e ironică dar știe să facă să vibreze coarda sensibilității, e nostimă și cochetă, deși personajele ei par fragile și vulnerabile. Are darul de a contamina cu starea pe care o joacă — fie aceasta veselie ori înduioșare.

Rodica Mandache pregătește acum rolul **Valentina** din noua piesă a lui Paul Ioaachim, **Așteptam pe altcineva**.

„...De fapt ar fi două, dacă o socotim și pe **Hermia** din **Visul unei nopți de vară** de Shakespeare, la care lucrez tot cu Tudor Mărăscu. Am început cu **Hermia**, pentru că am impresia că mă aflu la hotarul dintre două etape este, probabil, ultimul rol din seria fetelor tinere. (În film, s-a întimplat la fel; în **De dragul tău**, **Anca** am jucat pentru prima dată o mamă, iar în **Căsătorie cu repetiție**, o compoziție de caracter).

Valentina e trecută de prima tinerețe; e singură, nefericită, pentru că n-a știut sau n-a avut norocul să-și organizeze viața. Timp de zece ani, a trăit cu speranța că se va căsători cu un bărbat alături de care și-a făurit niște planuri de viitor. Dar este victima propriei sale mărghiniri; piedicile vin dinlăuntru, pentru că nu e în stare să se ridice la nivelul bărbatului pe care-l vrea de soț. Legătura lor este lipsită de radiație spirituală. Nereușita se datorează nepriceperii ei de a-și apăra sentimentul de rutină, de invazia banalului, neputinței de a înțelege unele situații mai complexe, create de viață. **Valentina** nu e lipsită de calitate e dragălașă și generoasă, are un anume soi de candoare, elanuri romantice, contrazise însă de aplecarea spre mărunțisuri. Situația comică în care e pus personajul îl îmbogățește și-i dă un aer firesc. Nu pot spune că mi-am propus un anume stil și că voi merge pînă la capăt pe această linie. Pe lângă atmosfera de lucru favorabilă creației de cehipă, sub conducerea regizorală a lui Tudor Mărăscu și alături de Sebastian Papaiani, sînt convinsă că voi găsi tonul potrivit“.

Încă studentă, Tamara Crețulescu a jucat la Teatrul de Comedie rolurile Eleve din musicalul **Alcor și Mona** după Mihail Sebastian, **Anémone** din **Cher Antoine** de Jean Anouilh, **Diana** din **Fata Morgana** de D. Solomon, punându-și în valoare grația de ingenuă. La absolvire, în 1971, ca șefă de promoție, a intrat în colectivul Teatrului Național, unde a fost imediat distribuită în **Ioana** din **Surorile Boga** de Horia Lovinescu; apoi, tinăra actriță a parcurs experiența unor roluri tipologic apropiate, dar aparținând unor genuri și unor lumi diferite, jucând: **Laura (Dona Diana)**, **Louise Gerly (Danton)** de Camil Petrescu; **Varvara (Furtuna)** de Ostrovski; **Rhea (Romulus cel Mare)** de Dürrenmatt; **Liuba (Fantezille lui Farlatlev)** de Alla Sokolova; **Rosita (Cavoul de familie)** de Pierre Chesnot; **Fata** din **Andros** din piesa cu același nume de Terențiu; **Viola (A 12-a noapte)** de Shakespeare; O excepție **Zoe (O scrisoare pierdută)** de I. L. Caragiale). Are înscrise în filmografia personală aproape douăzeci de filme (**Astă-seară dansăm în familie**, **Ciprian Porumbescu**, **Despre o anume fericire**, **Muntele ascuns**, **Vis de ianuarie**, **Ora zero**, **Din prea multă dragoste** etc.) La teatrul TV ne revin în memorie; **Berta (Ondine)**, **Agnès (Apollon din Bellac)** de Giraudoux; **Varia (Livada de vișni de Cehov)**; **Isolda (Tristan și Isolda)** de Al. Mitru). Analizându-și cu luciditate datele personale, cunoscându-și calitățile, dar și limitele, actrița știe să-și dezvolte mijloacele; jocul ei dezvăluie bogate resurse interioare, talentul de a surprinde miezul de adevăr al personajului. La ea, spontaneitatea reacției se imbină cu eleganța expresiei, forța de convingere, cu frumusețea plastică a atitudinii.

„Jocul iclelor nu apare întâmplător în repertoriul Teatrului Național. Avem nevoie de o asemenea capodoperă, atât publicul, cât și noi, actorii. Este un text important al literaturii dramatice românești; substanța ideatică, eroii, împun realizatorilor spectacolului o mare răspundere.

Viitorul meu rol va fi **Maria Sinești**. Personajul este inzestrat cu forță de seducție, feminitate, dar și-a păstrat o anumite candoare. Manifestările ei sînt ghidate de sentiment, nu de rațiune, de aceea nu poate fi consecventă cu sine. De altfel, nici nu încearcă să se afirme pe plan social, ci doar pe planul vieții personale; eșuînd în dragoste, cade iremediabil în derută sufletească. În faptele ei nu e nimic premeditat; nu e o lu-

VII TORUL ROL

cidă — este omul acțiunilor spontane... E cam devreme să vorbesc despre cum va apărea **Maria**; sîntem în perioada de lucru, cînd personajele abia se cristalizează. Și nu-mi place să fac confesiuni „de la masa de lucru“. E un rol pasionant, complicat prin structură, pe care nu-l poți defini în cîteva rînduri, care îmi solicită mijloace interpretative fine și soluții noi. Îl consider o cotitură în cariera mea scenică; după mai multe adolescente și cîteva travestiuri, era momentul să fac și altceva... Distribuindu-mă în **Maria Sinești**, regizoarea **Sanda Manu** mi-a acordat un credit nelimitat. Este un stimulent foarte puternic; un element încurajator este și faptul că-mi vor fi parteneri doi actori pe care-i stimez și-i iubesc, minunații noștri **Mircea Albulescu** și **Ovidiu Iuliu Moldovan**”

Maria MARIN